

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

502. Per quem Capitulum visitare possit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

Quæstio 502. Per quæm Capitulum visitare possit diæcsem?

1. **R**esp. primum posse Capitulum per se, seu constitutum à se Vicarium suum generalem visitare diæcem indubitate videtur.

2. Resp. secundū, posse hunc ipsum Vicarium Capitularem visitare diæcem ab illo eo, quod id ipsum ei specialiter à Capitulo sit commissum, tradidit Barbos. loc. cit. n. 68. ut ex sententia S. Congregationis, ait resolvisse Garciam in addit. p. 5. c. 7. n. 29. Ventrigh. loc. cit. §. 2. n. 47. supponere id ipsum vindicatur AA. illi, qui docet non posse Capitulum deputare visitatorem sine Vicario suo; sed hunc à Vicario Capitulari constituendum. Quia in modis expressis Card. de Luc. ad Trident. d. 5. n. 23. non posse Capitulum Vicario hanc facultatem interdicere, cùmque sibi reservare, ut eam uni, vel pluribus deleger. Negat tamen id ipsum Rebuss. in pr. benef. tit. forma Vicariatis. n. 101. hisce expressis: ex generali mandato Vicarius Episcopi visitare non potest, sicut nec Vicarius Capituli; ideo opus est speciali concessionem. Item negat Sbroz. l. 2. v. 120. num. 5.

3. Resp. Tertiū posse quoque Capitulum ad hoc munus visitandi deputare particularem, vel generalem visitatorem (intellige præter seu alium à Vicario suo generali) tenet Barbos. loc. cit. n. 69. in fine citans scipsum de off. & potest. Episc. p. 3. allegat. 133. n. 9. Ventrigh. loc. cit. §. 1. n. 21. in fine citans Meroll. tom. 3. c. 7. n. 49. Garc. p. 5. c. 7. n. 27. Verum num tandem visitatorem deputare possit per se absque Vicario suo, non videuntur convenire AA. non posse id Capitulum sine Vicario suo, sed si opus visitatore, debere eum constitui à Vicario Capitulari, tenet Garc. loc. cit. sic dicens velle S. Congregationem, & ex Garcia Fagn. in c. his qua. de major. & obed. n. 75. Quamvis addat Garcias, hoc non vide ri receptum in Hispania, ubi semper Capitula sede vacante nominant visitatores.

Quæstio 503. An Capitulum sede vacante visitare possit exemptos, & sedi Apostolicæ immediate subjectos, & in specie monasteria monialium exempta?

1. **R**esp. in hoc non convenire AA. nam affirmativam tenent Barbos. l. 1. jur. Eccl. c. 32. n. 107. iuhærens doctrinæ traditæ à Molin. loc. paulo post citand. Ventrigh. tom. 2. annot. 15. §. 1. n. 19. citans Tambur. de jure Abbatiss. 23. q. 4. n. 4. Pellizar. de regim. moniatum. c. 10. n. 6. Item apud Dian. loc. cit. resol. 14. Rodriq. qq. regular. tom. 1. q. 6. a. 9. Cenedo. qq. can. q. 2. 6. n. 28. Monet. de commut. ult. volunt. c. 1. n. 423. Molin. de just. tom. 6. tr. 5. d. II. n. 8. cuius ferè verba, quia & rationem, seu fundamentum hujus sententia continent, subdico: dicere, attendendum esse, num muneri Episcopali aliquid jurisdictionis tanquam sedis Apostolicæ delegato in perpetuum committatur, ut ex officio Episcopi deinceps competat. Atque tunc dicere, eam jurisdictionem transire ad Capitulum sede vacante, nisi aliquid opponatur, unde colligatur, contrarium fuisse intentum Concilii, aut summi Pontificis id statuentis; cùm enim perpetuò ei muneri annoctatur tanquam pars jurisdictionis ejus muneris; idque non in bonum, & tanquam privilegium Episcopi; sed in bonum eorum, in quos ea jurisdictione exercetur, aut in bonum aliorum & ecclesiæ, censendum est

eam partem jurisdictionis in eum transire, in quem episcopalis reliqua jurisdictione transit, ac proinde transire in Capitulum sede vacante. Atque in re posita quis dubitet, quomodo concilium Tridentinum. sess. 24. c. 9. de regular. Sic statuit monasteria S. sedi Apostolicæ immediate subjecta, etiam sub nomine Capitulorum S. Petri vel S. Joannis, vel alias quomodo cumque nuncupentur, ab Episcopis tanquam dicta sedis delegatis gubernentur, non obstantibus quibuscumque. Quis inquam dubitet, eam jurisdictionem transire ad Capitulum sede vacante? Neque enim mens Concilii fuit, ut toto tempore sedis vacantis sive per mortem Episcopi, sive per illius captivitatem moniales illa careant gubernatore: neque id ratione esset consentaneum. Unde per episkopiam censendum non est, id Concilium non intendisse, ita Molina. Eandem rationem urget Moneta, quod nempe jurisdictione concessa Episcopo tanquam sedis Apostolicæ delegata, cùm sit perpetuò annexa dignitati episcopalii, non sit propriè delegata sed ordinaria, pro pridem colligit ex c. ad abolendam, de Harer. juxta elem. 1. titulo eodem. siquidem quod in cit. c. concessum erat Episcopo, ut autoritate apostolica contra exemptiones in causis heresis procedat, in dicta clementina simpliciter concedatur tam Episcopo quam Capitulo sede vacante, & nulla fiat amplius mentio de Apostolicæ authoritate, quasi jure ordinario id utrique competat. prout idem confirmat Moneta ex eo, quod cùm à Cacone ea jurisdictione tributur Episcopo, jam de jure communii, non autem speciali ei competat, non obstante, quod in ea concessione fiat mentio delegationis, argumento c. tunc in corrigendis. de off. ordinari.

2. Et contra sententiam negativam tenent apud Garciam. p. 5. c. 7. n. 45. Pavin. p. 1. q. 7. & de visitat. p. 2. n. 32. Abb. in c. cum olim de major. & obed. n. 2. Felin. n. 3. Rotam. in Bingensi procurationis 10. Martii 1597. ubi fuerit resolutum, Capitulum sede vacante posse visitare monasteria monialium non exempta; non vero exempta, quibuscum sentire videtur ipso Garcias, & non solum eorum sententiam referre, ut sit Ventrigh. loc. cit. Item tenent eam Pirh. ad tit. de major. & obed. n. 48. & absolutè Dian. loc. cit. resol. 14. citans Meroll. tom. 3. a. 7. c. 7. dub. 1. n. 5. Federic. de Sen. conf. 291. Card. Tusch. lit. G. concil. 56. n. 50. Ricc. in pr. tom. 4. Resol. 563. Prosp. de Augst. in addit. ad Quar. v. capit. Zipsum. tom. 1. consultacionem l. 3. de censib. conf. 1. Baunum theol. mor. tom. I. tract. II. q. 24. Azor. p. 2. l. 3. c. 73. q. 15. (ubi tamen is non nisi pro utraque sententia refert AA.) Barbos. de potest. Episc. c. 73. n. 25.) quamvis is, ut dictum paulo ante, potius sentiat cum Molin.) & alios. Fundamentum hujus sententia est, quod in casibus, in quibus conceditur Episcopis (etsi in perpetuum) ut procedat tanquam sedis Apostolicæ delegatus, non sit facultas, seu jurisdictionis ordinaria, adeoque non transeat in Capitulum. Dian. loc. cit. Hoc ipsum fundamentum à nobis fuisse deductum ex Fagn. & Pirh. vide supra, ubi num Capitulum succedit Episcopo in jurisdictione ordinaria. Ex quo fundamento etiam facile solvuntur ab adversariis adducta in contrarium. Nempe ad primum dicitur: licet jurisdictione perpetuò annexa dignitati censentur ordinaria, dum conceditur à canone vel Papa (qualiter ex Trident. sess. 24. c. 6. conceditur ad dispensandum in aliquibus irregularitatibus, & ad absolvendum à casibus pontificis occultis) secus tamen sit, dum conceditur cum illo addito; quod

eam